

Најбоља реченица коју сам чуо те ноћи у Абердаревој била је: „Обезбеђење РТС-а је прешло на страну народа!“

Изговорио је Бошко Обрадовић, негде пред поноћ, када је већ свима било јасно да од она тражена два минута уживо у Другом дневнику за било кога из протеста „1 од 5 милиона“ нема ништа, али је зато обезбеђење РТС-а осветлало образ – прешло је на страну народа, јер све велике револуције почињу када нека репресивна сила пређе на страну народа. Додуше, не рачуна се ако на страну народа пређу три порта РТС-а, али преласку на страну народа се у зубе не гледа.

Најбоља СМС порука коју сам чуо те ноћи у Абердаревој била је она коју је директор Бујошевић наводно послао колеги Зорану Станојевићу, који је сем обезбеђења и порта био једина РТС-ова светла тачка те вечери: „Немој им ништа дозволити, у 21 ће доћи полиција да их избаци. Боли ме уво за њих!“

Најбољи твит те ноћи, иако немам Твитер, био је онај Сергеја Трифуновића где је објавио број мобилног телефона Бујошевића уз поруку: „Ако вам провалници упадну у стан, зовите Бујкета. У року од пола сата, он шаље полицију.“ После сам наишао на неку клинку која је упорно звала тај број и после сваког покушаја разочарано изговарала: „Заузето!“

На крају су полицајци које сви плаћамо, из зграде РТС-а коју сви плаћамо, избацили народног посланика Бошка Обрадовића, кога такође сви плаћамо. Међутим, избацили су па после похапсили и неке које сви не плаћамо. Све у свему, присуствовао сам и бољим револуцијама од ове.

